

Pomysł na niebanalną uroczystość szkolną - fragment

Wstęp:

Uroczystości związane z różnymi świętami i upamiętniające ważne wydarzenia są integralną częścią życia szkolnego. Dzieje się tak z dwóch powodów – twórczość artystyczna jest bardzo dobrym sposobem oddziaływania wychowawczego na dzieci, sama uroczystość zaś to doskonała okazja, by dostarczyć wiedzy na dany temat oraz kolejne narzędzie wychowywania i uwrażliwiania uczniów.

Dzieci lubią każdy rodzaj działalności artystycznej – chętnie śpiewają, tańczą, recytują, malują, rzeźbią, ćwiczą akrobacje gimnastyczne. Prawie wszystkie garną się do działań teatralnych. Uwielbiają kreować, tworzyć, występować, projektować kostiumy i dekoracje. Bardzo dobrze się czują, wchodząc w czyjeś role, odgrywając jakieś postacie.

Łatwy dostęp do różnych środków technicznych pozwala wzbogacić programy szkolne. Powoli można zacząć odchodzić od klasycznych akademii „ku czci”, polegających na wygłaszaniu na stojąco utworów przeplatanych piosenkami. Tak zwany montaż poetycko-muzyczny, czyli akademie według schematu: parę wierszy + przerywnik muzyczny, to anachronizm i pora go odesłać na emeryturę. Co prawda emeryt też lubi pracować, ale jednak w zmniejszonym wymiarze czasu. Obecnie mamy do dyspozycji kamery, projektory multimedialne, aparaty fotograficzne, magnetofony, komputery, Internet itp. Warto odświeżać programy oraz dostosowywać je do oczekiwań i zdolności percepcyjnych młodego widza, który w dużym stopniu jest przyzwyczajony do kultury obrazkowej – oczekuje dynamiki i różnorodności, natomiast nie znosi sztampy ani powtarzalności. W XXI wieku nawet nauczyciel uczący w małej, wiejskiej szkole dysponuje wystarczającymi narzędziami, by przygotować ciekawe scenariusze na różne okazje. Pomaga w tym m.in. powszechny dostęp do Internetu. Jeszcze niedawno bardzo trudno było dotrzeć np. do fotografii związanych tematycznie z jakąś uroczystością. Teraz wystarczy kliknąć, by móc przeszukiwać bogate zasoby sieci.

Ciekawym rozwiązaniem może być np. użycie projektora multimedialnego. Przemieni on zwykłą, statyczną akademię w ciekawe widowisko. Uczniowie to, jak już zostało powiedziane, typowi przedstawiciele kultury obrazkowej. Trzeba więc za nimi podążać, zainteresować ich występem i nie dopuścić do ziewania na akademiach oraz wygłaszania przez nich opinii typu: „Nuda”. Gdy na scenie są recytowane teksty, śpiewane piosenki albo grane utwory, w tym samym czasie na ekranie mogą być wyświetlane zdjęcia ilustrujące prezentowaną tematykę. To przykuje uwagę młodych słuchaczy, jak również dostarczy im wiedzy. Fotografie można także wykorzystać w inny sposób. Dobrym pomysłem może być przygotowanie na kilka dni przed uroczystością związanej z nią tematycznie wystawy. Dzięki niej uczniowie będą mieli okazję zapoznać się wstępnie z tematyką i odpowiednio przygotować na odbiór programu artystycznego.

Kolejna możliwość to prezentacja multimedialna, która może stanowić atrakcyjne dopełnienie programu. Pomoże ona zbudować nastrój, a ponadto sprawi, że program „ożyje” – dźwięk i zmieniający się obraz przykują bowiem uwagę największego malkontenta.

Zbiór pomysłów na niebanalną uroczystość szkolną jest adresowany głównie do opiekunów szkolnych kółek teatralnych, ponieważ to przeważnie w ich gestii leży zadanie uświetnienia szkolnych uroczystości. Wszystkie propozycje zawarte w niniejszej książce mają na celu odejście od rutyny, banału oraz opatrzonego zestawu: recytacja + piosenka. W większości mają charakter teatralny – stwarzają możliwość różnych działań scenicznych, kreują pewną teatralną rzeczywistość, a w ten wykreowany świat wpisują określoną tematykę. Stanowią samodzielne, mniejsze i większe formy teatralne.

Bardzo ważne jest, by tematyka i zastosowana forma były kompatybilne, żeby dobrze ze sobą współgrały. Niektóre konwencje przedstawień narzucają pewien nastrój, który należy uwzględnić. Jedne są: wielobarwne, wesołe, głośne, dynamiczne, rozśpiewane i roztańczone. Inne natomiast: wyciszone, nastrojowe, pełne zadumy i refleksji. Poważna tematyka wymaga poważnego potraktowania, lekką zaś można potraktować z przymrużeniem oka, na wesoło. W ten sposób przygotowujemy przyszłego, wrażliwego i gotowego na wysiłek intelektualny, odbiorcę sztuki. Nie każda uroczystość szkolna może mieć charakter zabawowy. Często skłania do refleksji, zadumy, wzrusza, a może nawet głęboko porusza albo bulwersuje. Każda reakcja jest pożądana. Niepożądana jest tylko obojętność. Zadaniem nauczycieli jest kształcić wrażliwość młodych odbiorców sztuki, animować działania teatralne, wyzwalać pożądane emocje i uczucia. Warto więc dołożyć starań, by każda akademie była sztuką, spektaklem niosącym zarówno przesłanie, jak i emocje. Publikacja **Pomysł na niebanalną uroczystość szkolną** może być doskonałą pomocą dla nauczycieli, którzy z chęci, obowiązku albo

nawet przymusu przygotowują szkolne programy artystyczne.

Od 20 lat zajmuję się animacją szkolnych działań teatralnych, co daje mi radość i satysfakcję, ale przysparza też wielu stresów. Współpracuję z Powiatowym Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli w Lublinie, gdzie pełnię rolę doradcy metodycznego w zakresie teatru szkolnego. Jestem świadoma problemów, z jakimi borykają się nauczyciele (np. niedostatki repertuarowe, brak nowych propozycji, niski poziom niektórych publikacji internetowych, trudności w pisaniu własnych tekstów). Podczas warsztatów metodycznych zdarza mi się słyszeć, że dla niektórych nauczycieli obowiązek przygotowania akademii to przykra konieczność. Pozwala mi to sądzić, że ***Pomysł na niebanalną uroczystość szkolną*** jest pozycją potrzebną. Przedstawione w książce rozwiązania łączą słowo, obraz, muzykę. Mogą stanowić gotowy materiał do realizacji, źródło inspiracji, jak również pomoc dla tych, którym organizowanie szkolnych uroczystości sprawia problem. Warto pamiętać, że kreowanie nowych rzeczywistości, praca z teatralnym zespołem uczniowskim dostarcza wielu chwil radości, momentów zadziwienia i zaskoczenia, sprzyja także nowym odkryciom. Niektóre z proponowanych w publikacji scenariuszy wręcz prowokują do dopisywania scen odwołujących się do realiów własnej szkoły czy klasy, do czego bardzo zachęcam, życząc jednocześnie powodzenia i radości.